

**Ερωτισμός στον «Γιούγκερμαν» του Καραγάτση
(ψυχοβιογραφία)**

**Κωνσταντίνος Δημουλάς, Θεοδώρα Παπαδημητρίου, Ευριπίδης
Δημουλάς, Έλλη Βέλλιου, Ολυμπία Καλαμπαλίκη**

(υποομάδα
της ευρύτερης διεπιστημονικής Ομάδας Εργασίας Ψυχοβιοαναλυτικής Έρευνας
«ἐκ τῶν ὑστέρων»)

Ο Γιούγκερμαν μεγαλώνει σε μια προβληματική οικογένεια. Η μητέρα του κλείνεται, με τις ώρες, στο μπαντουάρ της, αφήνοντάς τον με τον μεγαλύτερο γιο της, μόνους, με την γκουβερνάντα τους, αυστηρών ηθικών αρχών, που κάνει αγώνα να κρατήσει την ταυτότητά της, μέσα σ' ένα σπίτι με αμφισβητήσιμη ηθική: θα αυτοαπαγχονιστεί. Ο πατέρας, μέθυσος, παραμένει, σχεδόν, άγνωστος, και, έτσι κι αλλιώς, αποκρουστικός. Τα δυο παιδιά, στην αγωνία τους να 'χουν, δική τους, την μάνα τους, ανακαλύπτουν τον σφετεριστή οικογενειακό φίλο της. Η μητέρα τους τα απαρνιέται, για χάρη του. Εκείνα θα την μισήσουν, γι' αυτό. Στα μάτια του Γιούγκερμαν, θα 'ναι μια ασυνείδητη ερωτομανής. Την θέλει, παθιασμένα, δική του, και δεν το 'χει. Αισθάνεται ανεπαρκής. Ζει με την αμφιβολία του αντρισμού του. Αυτό τον οδηγεί σε μια συνεχή αναζήτηση ερωτικών συντρόφων, μα αναγκάζεται να παραδεχτεί, πως, ό,τι κάνει, το κάνει για να σιγουρευτεί, ως προς αυτό. Η κρυφή πολιορκία του, από τα θηλυκά του φυλοορμονικά ποσοστά, τον κάνει σεξομανή. Από έφηβος, φλέγεται, από τον καημό ν' ανοίξει δικό του πορνείο, όπου θα 'χει άπλετο χρόνο, να «ζει» με την φαντασία του, θεώμενος τις αντίστοιχες σκηνές, ταυτιζόμενος, κατά τα (παράδοξα, για τους πολλούς) σχετικά ερευνητικά βιοψυχολογικά ευρήματα, με το υποβόσκον θηλυκό, και με το αρσενικό, σε αντιστάθμιση, να θεραπεύει. Στις πολλές γυναίκες, ψάχνει αυτή που θα τον κάνει να αναπληρώσει την αγάπη της μάνας του, που του έλειψε τόσο πολύ. Στα μάτια του, ακόμα την μάνα του την μοιράζεται με άλλους άντρες, και αυτός την ήθελε και, ασυνείδητα, την θέλει, ακόμα, δική του και (φίλους δεν έκανε, γι' αυτό) μόνος. Μια ζωή αγωνίζεται να αποδείξει ότι αυτός είναι ο ιδανικός άντρας της ζωής της, της γυναίκας, που θα την υποκαταστήσει. Στόχος, που πρέπει να επιτευχθεί, πάση θυσία. Το άγχος του, για κυριαρχία, συνώνυμο του αντρισμού, είναι φανερό. Ο κόσμος γίνεται εύκολο υποχείριό του.

Λάρισα, 1.6.2018

Μ. Καραγάτσης

Yahoo/Εισερχόμενα

● **ΒΛΑΧΟΣΤΕΡΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ** <vlachlia@sch.gr>

Προς:dimoulask@yahoo.gr

3 Δεκ στις 10:48 μ.μ.

Κ.Δημουλά

Οι φορείς που συνδιοργανώσαμε την εκδήλωση "Μ. Καραγάτσης: από τον συγγραφέα στο σχολείο", δηλώνοντας την αδυναμία έκδοσης των πρακτικών, κατόπιν συζήτησης, συνεννοηθήκαμε να επικοινωνήσει το Δ.Σ. του Μορφωτικού Συλλόγου Ραψάνης με όλους τους εισηγητές.

Στην ιστοσελίδα του Συλλόγου μας, όπως μπορείτε να δείτε (www.rapsani.gr) στη θεματική ενότητα Μ. Καραγάτσης έχουν αναρτηθεί όλες οι εισηγήσεις των τριών Πανελληνίων Συνεδρίων που διοργανώθηκαν το 2007, 2010, και 2014, οι οποίες λόγω της αδυναμίας έκδοσης Πρακτικών θα έμειναν στην αφάνεια. Θεωρήσαμε ότι έτσι υπήρχε η δυνατότητα στον κάθε ενδιαφερόμενο, διατρέχοντας όλες τις εισηγήσεις, να αποκτήσει έγκυρη και ολοκληρωμένη γνώση του έργου του συγγραφέα. Η επισκεψιμότητα της ιστοσελίδας μας στη ενότητα αυτή αποδεικνύει ότι ορθώς ενεργήσαμε.

Επικοινωνούμε λοιπόν μαζί σας προκειμένου να σας ζητήσουμε, εφόσον φυσικά θέλετε, να μας αποστείλετε τις εισηγήσεις σας, ώστε να αναρτηθούν στην ιστοσελίδα μας. Αν πρόκειται να δημοσιευτούν σε περιοδικά, θα μπορούσατε να μας στείλετε τον τίτλο του περιοδικού, ώστε να τον συμπεριλάβουμε στις παρατηρήσεις (<http://www.rapsani.gr/pages/karaqatsis/0-imerides-synedria.pdf>) όπως έχουμε κάνει και στα προηγούμενα Συνέδρια.

Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για την απόφασή σας είτε θετική, είτε αρνητική. Σας ευχαριστούμε όλους για την συμμετοχή σας και την στήριξη της προσπάθειά μας.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Η Γραμματέας
Βλαχוסτέργιου Ευαγγελία

**Φιλολογική και Παιδαγωγική Συνάντηση:
Μ. Καραγάτσης:
από τον συγγραφέα στο σχολείο**

**Λάρισα και Ραψάνη,
20 - 1 Οκτωβρίου 2018**

**Ερωτισμός
στον «Γιούγκερμαν»
του Καραγάτση
(ψυχοβιογραφία)**

Κωνσταντίνος Δημουλάς, Θεοδώρα Παπαδημητρίου, Ευριπίδης Δημουλάς,
Έλλη Βέλλιου, Ολυμπία Καλαμπαλίκη

(υποομάδα
της ευρύτερης διεπιστημονικής Ομάδας Εργασίας Ψυχοβιοαναλυτικής Έρευνας
«έκ τῶν ὑστέρων»)

Ο Γιούγκερμαν μεγαλώνει σε μια προβληματική οικογένεια. Η μητέρα του κλείνεται, με τις ώρες, στο μπωντουάρ της, αφήνοντάς τον, με τον μεγαλύτερο γιο της, μόνους, με την γκουβερνάντα τους, αυστηρών ηθικών αρχών, που κάνει αγώνα να κρατήσει την ταυτότητά της, μέσα σ' ένα σπίτι με αμφισβητήσιμη ηθική, τόσο παρεκκλίνουσα, που θα την κάνει, στο τέλος, να αυτοαπαγχονιστεί. Ο πατέρας, μέθυσο, παραμένει, σχεδόν, άγνωστος, και, έτσι κι αλλιώς, για τα δύο παιδιά, αποκρουστικός. Από το δικαίωμά τους της επιλογής, να τον υφίστανται μέθυσο, μέσα στο σπίτι ή όχι, τα βγάζει η μόνιμη, σχεδόν, απουσία του. Απούσα όμως, είναι και η μάνα τους, την οποία προσπαθεί να αναπληρώσει η γκουβερνάντα τους, όσο θα ζει.

Τα δυο παιδιά, στην αγωνία τους να 'χουν, δική τους, την μάνα τους, που θα ήθελαν να έχουν και δεν την είχαν, ανακαλύπτουν, στο σπίτι τους ή και όχι, τον σφετεριστή της αποκλειστικότητάς της, οικογενειακό, φίλο της. Οικογενειακός, μέχρι να προκύψει προσωπικός, και φίλος, μέχρι να προκύψει εραστής. Η μητέρα τους τα απαρνιέται, για χάρη του. Εκείνα θα την μισήσουν, γι' αυτό. Και το μίσος τους δεν θα είναι γι' αυτόν, όπως θα ήταν το μίσος του αγοριού παιδιού προς τον πατέρα, αντραστή της μάνας του, ουδέ, καν, γι' αυτόν και γι' αυτήν, αλλά μόνο γι' αυτήν, καθώς δεν είναι εκείνος, που την υψήρπασε από την αγκαλιά τους, αλλά, τουλάχιστον, στα μάτια τους, είναι εκείνη, που το επεδίωξε να γίνει έτσι και το κατάφερε.

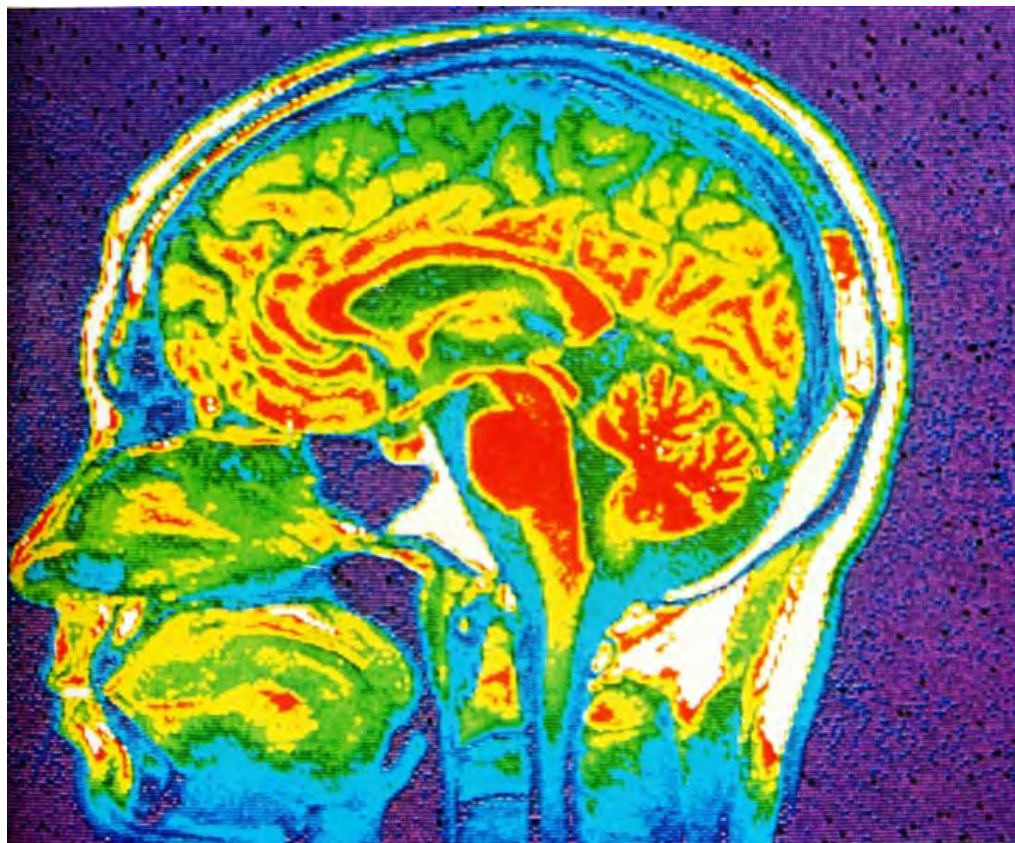
Στα μάτια του Γιούγκερμαν, είναι και θα είναι, για μια ζωή, μια ασυνείδητη ερωτομανής. Όσο εκείνη, με τον τρόπο της, τον αρνείται, τόσον αυτός την θέλει, παθιασμένα, δική του, και δεν την έχει, όχι, τόσον, επειδή ο «αντραστής» του τον εμποδίζει, σ' αυτό, όσο γιατί η ίδια η μάνα του τον παραπετάει, για τον φίλο της. Ο Γιούγκερμαν συγκρίνει την έλξη, που αποπνέει ο φίλος της μάνας του, σ' αυτήν, με την δική του ανημποριά του μικρού παιδιού. Αισθάνεται ανεπαρκής. Ζει με την αμφιβολία του αντρισμού του, αφού δεν μπορεί, με τίποτα, να υπερκεράσει τον αντρισμό του φίλου της μάνας του, με τον οποίο και εκείνος, έναντι αυτού, την κερδίζει.

Αυτό τον οδηγεί σε μια συνεχή αναζήτηση ερωτικών συντρόφων, για να σιγουρευτεί, ότι δεν είναι, όντως, ο ανεπαρκής, που νομίζει, αλλά, φυσικά, καθώς μεγαλώνει, όχι, πλέον, για να κερδίσει την μάνα του, από τον φίλο της, αφού αυτό είναι κάτι σαν τετελεσμένο γεγονός, γι' αυτόν, περίπου μη αναστρέψιμο, σχεδόν αδύνατο να μπορέσει να το αλλάξει, πια, αλλά για να μπορέσει ο ίδιος να αντεπεξέλθει, ερωτικά, στην ζωή του, καθώς έχει τις αμφιβολίες του, που η απόρριψη, από την μάνα του, του τις προκάλεσε, ότι θα καταφέρει, ποτέ, να κερδίσει γυναίκα, κάτι που τον κάνει να ψάχνεται και να ψάχνει την γυναίκα, στην οποία θα αποδειχτεί, ερωτικά, επαρκής. Ο ίδιος είναι, που αναγκάζεται να παραδεχτεί, πως, ό,τι κάνει, το κάνει για να σιγουρευτεί, ως προς αυτό.

Οι αμφιβολίες αυτές δεν είναι, απλά, νοητικό γεγονός, αλλά έχουν το βιοχημικό τους έρεισμα. Υφίσταται μια κρυφή πολιορκία, από τα θηλυκά του φυλοορμονικά ποσοστά, ίσως παραπάνω από τα φυσιολογικά επίπεδα ενός μέσου ανδρός, τα οποία ίσως να μην ήταν της φύσης του, αλλά, καθώς οι ορμόνες δεν είναι κάτι, που το έχει ο καθένας και η καθεμιά σταθερό, αλλά αυξομειώνεται, ανάλογα με τις συνθήκες, στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα, να του αυξήθηκαν, από τις υποβιβαστικές, αν όχι στην πραγματικότητα, στην φαντασία του, τουλάχιστον, τέτοιες συνθήκες του περιβάλλοντος, στο οποίο ζούσε. Αυτή η πολιορκία τον κάνει, αντιδραστικά, ερωτομανή, στον αγώνα του να αποδείξει, στον εαυτό του, βέβαια, πριν απ' όλους, την σχετική του επάρκεια.

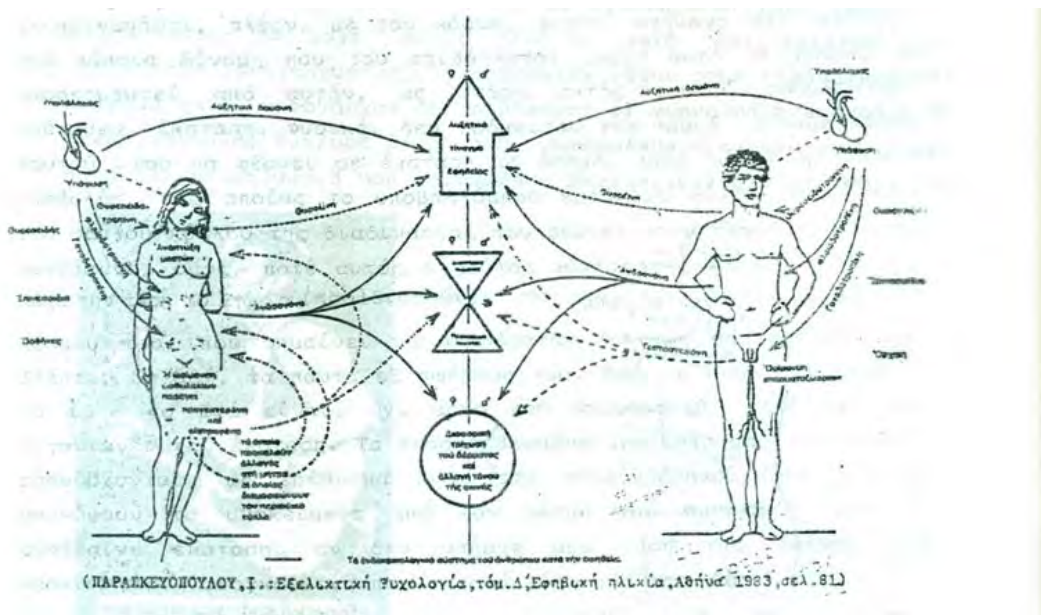
Το επιφαινόμενο αυτό, σε έναν ερωτομανή άνδρα, είναι, εξάπαντος, απόρροια του συνδυασμού φυλοορμονών του φύλου του με περίσσεια τέτοιων θηλυκών

X
 OX OY
 (γοναδική δυσγενεσία)
 XX XY
 XXX(υπερθηλυκό)XY(υπεραρσενικό)
 XXY (1/400)
 XXXX XXXY
 XXXXX XXXXY
 XYY (1/1000)
 XXYY
 XXXYY
 XY/XXY
 XX/YY
 (ερμαφροδιτισμός)

ορμονών, που είναι φυσιολογικό να υπάρχουν και, έτσι κι αλλιώς, υπάρχουν, σε κάποιο ποσοστό, στον άνδρα, όπως και, αντίστροφα, συνδυασμού θηλεορμονών και αρρενοορμονών, στην γυναίκα, που, επίσης, είναι φυσιολογικό να υπάρχουν, στην γυναίκα. Το ποια φυλοορμονικά ποσοστά θα επικρατήσουν είναι θέμα αυτού του συνδυασμού, σε σύμπλεξη με τα ερεθίσματα του περιβάλλοντος, μέσα στο κοινωνικό

πλαίσιο, όπου το άτομο. Στον άνδρα, τα θηλυκά ποσοστά είναι, φυσιολογικά, ακόμα και μη καταστάσεις τέτοιες, περίεργες, να μην τα είχαν αυξήσει, περισσότερα απ' όσο

τα αρσενικά στην γυναίκα. Είναι θέμα, καθαρά, χρωμοσωμικού μωσαϊκού, πηγής των ορμονών του φύλου, που είναι η γέφυρα επικοινωνίας με τον εγκέφαλο, για την οποία μας, στην κυριολεξία, την όποια μας, συμπεριφορά.

Φυσικά, τα οικεία του καθενός μας φυλοορμονικά ποσοστά, ως μέσα στην έδρα τους, φαίνεται, ότι, αν, όντως, η ύπαρξη των αλλογενών (του άλλου φύλου) δεν είναι, ανησυχητικά, μεγάλη, μπορούν και επικρατούν, πλην, αν, όντως, αυτό το τελευταίο συμβαίνει, ίσα – ίσα, για να μην εκφραστούν, ευθέως, τα αλλογενή τέτοια ποσοστά, τα οποία, οπότε, προτιμούν, αφού δεν το μπορούν, ευθέως, να εκφραστούν, διά της πλαγίας οδού, με τρόπους, δηλαδή, εντελώς περιέργους, οφθαλμοφανώς, τουλάχιστον, κοινωνικά, παραδεκτούς, μη παρεξηγήσιμους, από τον πολύν κόσμο, αλλά και από τον ερωτικό μας στόχο, τρόπους, που, μόνον, ένας ειδικός, που και αυτός ο ειδικός να έχει, πέραν της σχετικής, βαθιάς, γνώσης, οπωσδήποτε, το θάρρος, να τα διυδεί, μπορεί να διαγνώσει την μορφή και τον σκοπό τους.

Στην προσπάθειά τους, τόσο ο άντρας, περισσότερο, όσο και η γυναίκα, λιγότερο, να ανταποκριθούν, καλύτερα, στον ρόλο του φύλου τους, απέναντι του ερωτικού στόχου τους, θεώνται ως τρίτοι την ερωτική σκηνή τους με αυτόν, για να

2. ΑΡΣΕΝΙΚΟΤΗΤΑ - ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ												2. ΑΡΣΕΝΙΚΟΤΗΤΑ - ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ												
ΠΑΝΟΡΑΜΑ												ΣΥΝΩΜΗ												
κ	α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
1																								
2																								
3																								
4																								
5																								
6																								
7																								
8																								
9																								
10																								
11																								
12																								
13																								
14																								
15																								
16																								
17																								
18																								
19																								
20																								
21																								
22																								
23																								
24																								
25																								
26																								
27																								
28																								
29																								
30																								
31																								

	Κ																
	ΕΝ		ΠΠ		Π		Μ		Λ		ΠΛ		ΕΛ		-		
	7	6,5	6	5,5	5	4,5	4	3,5	3	2,5	2	1,5	1	0,5	0	-	
Α	α					1	0,16	4	0,66	2	0,33	2	0,33			3	0,59
	β			1	0,16	1	0,16	2	0,33	3	0,5	1	0,16	1	0,16	3	0,59
	ΜΟ	2	0,33	4	0,66	5	0,33	1	0,16	3	0,5	2	0,33	1	0,16	4	0,66
Β	α	2	0,33	1	0,16	2	0,33	3	0,5	2	0,33	1	0,16	1	0,16	3	0,5
	β	1	0,16	4	0,66	2	0,33	1	0,16	2	0,33	3	0,5	1	0,16	2	0,33
	ΜΟ	1	0,16	1	0,16	2	0,33	1	0,16	1	0,16	1	0,16	1	0,16	3	0,5
Γ	α			1	0,16	2	0,33	4	0,66	1	0,16	1	0,16	1	0,16	1	0,16
	β			2	0,33	2	0,33	2	0,33	1	0,16	1	0,16	1	0,16	1	0,16
	ΜΟ	1	0,12	3	0,37	2	0,25	4	0,5	2	0,25	2	0,25	2	0,25	1	0,12
Δ	α	1	0,12	3	0,37	2	0,25	4	0,5	2	0,25	2	0,25	2	0,25	1	0,12
	β	1	0,12	1	0,12	4	0,5	2	0,25	3	0,37	2	0,25	2	0,25	1	0,12
	ΜΟ	1	0,12	1	0,12	2	0,25	1	0,12	2	0,25	2	0,25	1	0,12	1	0,12
Ε	α	5	0,62	1	0,12	1	0,12	2	0,25	1	0,12	1	0,12	1	0,12	2	0,25
	β	4	0,5	1	0,12	1	0,12	2	0,25	1	0,12	1	0,12	1	0,12	2	0,25
	ΜΟ	4	0,5	1	0,12	1	0,12	2	0,25	2	0,25	1	0,12	1	0,12	3	0,37

στηρίζουν την συνειδητή πλευρά, αυτήν του οικείου φύλου τους, που την αντιμάχεται η ασυνείδητη, εναντίον της, ώση του αλλόφυλου ορμονικού υλικού, που τους σπρώχνει, την ώρα αυτή, να ταυτίζονται, όχι με το ίδιο τους το φύλο, αλλά με το άλλο φύλο. Φαίνεται αυτό από την ερωτική διέγερση, που έρχεται μετά από θέαση ερωτικών σκηνών, στις οποίες ο θεατής δείχνει, ναι, εξωτερικά, να ταυτίζεται με το ίδιο φύλο του, αλλά έχει ερευνητικά ευρεθεί ότι ταυτίζεται με τον παρτεναίρ, όχι του ίδιου, αλλά του αντίθετου φύλου.

		Κ				Υ				Κ-Υ			
		Α		Γ		Α		Γ		Α		Γ	
		10	10	10	10	10	10	10	10				
	α	5,15	0,51	6,37	0,63	16,63	1,66	28,6	2,86	11,48	1,42	2,23	2,22
	β	4,81	0,48	5,74	0,57	16,14	1,61	27,6	2,76	9,33	0,93	21,87	2,18
	MO	4,98	0,49	6,04	0,6	16,38	1,63	28,08	2,8	11,4	1,14	22,04	2,2
	α	9,63	0,96	7,11	0,71	33,63	3,36	28,23	2,82	24	2,4	21,12	2,11
	β	7,96	0,79	6,73	0,67	34,8	3,48	26,48	2,64	26,8	2,67	19,75	1,97
	MO	8,80	0,88	6,91	0,69	34,21	3,42	27,34	2,73	25,01	2,5	20,43	2,04
α	α	5,80	0,58	7,35	0,73	8,3	0,83	18,35	1,83	2,5	0,25	11	1,1
	β	6,00	0,60	6,47	0,64	8,81	0,88	16,61	1,66	4,83	0,48	10,2	1,02
	MO	5,89	0,58	7,9	0,79	8,56	0,85	17,48	1,74	2,67	0,26	10,58	1,05

Από έφηβος, ο Γιούγκερμαν φλέγεται, από τον καημό ν' ανοίξει πανσιόν, κακόφημο σπίτι, δικό του πορνείο, όπου θα 'χει άπλετο χρόνο, να «ζει», με την φαντασία του, θεώμενος, με την φαντασία του, τις αντίστοιχες σκηές, ταυτιζόμενος, κατά τα (παράδοξα, για τους πολλούς, που δεν γνωρίζουν την κρυφή ψυχική μας πλευρά, παραμένοντας στο επιφανόμενο) σχετικά, ερευνητικά, βιοψυχολογικά, ευρήματα, λόγω της ιδιοσυστασίας του, που, με τον καιρό, μέσα σε εκείνο το, αρρωστημένο, οικογενειακό περιβάλλον του, απέκτησε, με το υποβόσκον θηλυκό, και με το αρσενικό, σε αντιστάθμιση, να θεριεύει. Στο παρουσιαστικό ενός άντρα άκρατα ερωτομανή άντρα, τόσο σε πλήθος ερωτικών στόχων, όσο και σε ένταση πόθου, υφέρπει η επιφανόμενη προσπάθεια του ανδρός να κρύψει, από τον εαυτό του, τον ίδιο, τον φόβο, ότι δεν θα τα καταφέρει, με κανέναν, από τους στόχους

αυτούς, όχι, τόσο, λόγω δικής του ανεπάρκειας, όσον λόγω ανάμνησης της απόρριψής του, από την πρώτη και καθοριστική γυναίκα της ζωής του, την μάνα του.

Πράγματι. Στις πολλές γυναίκες, ψάχνει αυτή, που θα τον κάνει να αναπληρώσει την αγάπη της μάνας του, που του έλειψε τόσο πολύ. Στα μάτια του, ακόμα, και τώρα, την μάνα του την μοιράζεται με άλλους άντρες, και αυτός την ήθελε, όχι, βέβαια, ερωτικά, αλλά «ερωτικά», και, ασυνείδητα, την θέλει, ακόμα, δική του και (φίλους δεν έκανε, ακριβώς, γι' αυτό, μην την χάσει, από εκείνους) μόνος. Μια ζωή, αγωνίζεται να 'βρεί μια άλλη γυναίκα, στην θέση της, και να αποδείξει, ότι αυτός είναι ο ιδανικός άντρας της ζωής της, της γυναίκας αυτής, που θα υποκαταστήσει την μάνα του, την οποία και, έτσι, μόνον έτσι, τελικά, θα αποκτήσει. Στόχος, υψηλός, δύσκολος, τα μάλιστα επώδυνος, που, όμως, πρέπει να επιτευχθεί, πάση θυσία.

Έτσι, όλη του η δραστηριότητα διοχετεύεται σ' αυτό τον σκοπό. Θα κάνει τα πάντα, για να αποδείξει ότι είναι ο άνδρας, ο επαρκής, ο μόνος επαρκής. Κάπου, όμως, ανακαλύπτει, ότι του είναι αδύνατον να το πετύχει και ο αντρισμός του μένει μετέωρος, 'μπρός στα μάτια του. Την ανικανότητά του να πετύχει τον στόχο του αυτόν την διαλύει, από το οπτικό του πεδίο, αλλά και από τον κοινωνικό του περίγυρο, με ό,τι, στις ανδροκρατούμενες κοινωνίες, τουλάχιστον, πράγματι, έχουμε μάθει να διακρίνουμε: τάση για επιβολή, όπως αυτή εκδηλώνεται, τουλάχιστον στις κοινωνίες αυτές, ανέκαθεν, με, οπωσδήποτε, ενεργητικά στοιχεία του χαρακτήρα, όπως το θάρρος, η δύναμη, η υπερηφάνεια, η επίτευξη, ιδιαίτερα απέναντι των γυναικών, νικών, η απόκτηση αξιωμάτων, τιμών, τίτλων, η άρνηση κάθε «γυναικείας», με την έννοια του υπάκουου, υπηρετικού, υποταγμένου, τάσης κ.λπ., με μια διαρκή πάλη, για προσωπική υπεροχή, που θεωρείται «ανδρικό» να την πετύχουμε.

Το άγχος του, για κυριαρχία, συνώνυμο του ανδρισμού, είναι φανερό. Ο κόσμος γίνεται εύκολο υποχείριό του. Παιδί του Βορρά, ο βοράς, με όλους τους βοριάδες είναι μέσα του. Με μια ζωή γεμάτη κραιπάλες, εμπορία ναρκωτικών, κλεψιές και λεηλασίες, και με τον ήσκιο του ανθρώπου, που σκότωσε, καταποδών, πιάνει Πειραιά, αποφασισμένος, για όλα, προκειμένου να αποκτήσει το χρήμα, που του χρειάζεται, για να συνεχίσει την έκλυτή του ζωή. Όσο, γι' αυτό, έχει τις ικανότητες! Αδίσταχτος, ριψοκίνδυνος, ρηξικέλευθος. Ζωτικότητα ανεξάντλητη. Κυριολεκτικά, σαρώνει τα πάντα, γύρω του. Τα καταφέρνει, ωσάν να τον αποζητούν! Είναι ωραίος, γοητευτικός, ελκτικός. Τι άλλο ή πόσα άλλα του χρειάζονται, για να κατακτήσει, κατά πώς θέλει, τον κόσμο;

Βασίλης Κάρλοβιτς Γιούγκερμαν. Ένας πρόσφυγας. Νόθος γιος μιας αστής, από την χώρα των πολλών λιμνών, μια ζωή διερωτάται, ασυνείδητα, αν δεν είναι της μάνας του οι εκφυλιστικές καταβολές και του τυχοδιώκτη αλκοολικού πατέρα του τα βαριά χνώτα, που, είτε έτσι είτε αλλιώς, κουβαλάει, μέσα του. Είναι η ίδια αυτή νοσηρή του κληρονομικότητα, που τον κάνει έναν χαρακτήρα ύπουλο και κακό, ειδεχθή, στα πιο πολλά σημεία του, και, ασφαλώς, απεχθή. Το ύποπτο αυτό παρελθόν δεν γίνεται παρά να τον κατευθύνει, τόσο πιστά, που ο Γιούγκερμαν δεν θα έχει αφήσει, στην Ρωσία, παρά, μόνον, την ιδιότητα του ίλαρχου του ρωσικού στρατού. Όλα τα μετά, όπως μας τα έχει ζωγραφίσει, στην ομώνυμη μυθιστορία του, ο Καραγάτσης.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Ερωτισμός στον «Γιούγκερμαν» του Καραγάτση (υψηλοβιογραφία)

Ο Γιούγκερμαν μεγαλώνει σε μια προβληματική οικογένεια. Η μητέρα του κλείνεται, με τις ώρες, στο μπωντουάρ της, αφήνοντάς τον, με τον μεγαλύτερο γιο της, μόνους, με την γκουβερνάντα τους, αυστηρών ηθικών αρχών, που κάνει αγώνα να κρατήσει την ταυτότητά της, μέσα σ' ένα σπίτι με αμφισβητήσιμη ηθική, τόσο παρεκκλίνουσα, που θα την κάνει, στο τέλος, να αυτοαπαγχονιστεί. Ο πατέρας, μέθυσος, παραμένει, σχεδόν, άγνωστος, και, έτσι κι αλλιώς, για τα δύο παιδιά, αποκρουστικός. Από το δικαίωμά τους της επιλογής, να τον υφίστανται μέθυσο, μέσα στο σπίτι ή όχι, τα βγάζει η μόνιμη, σχεδόν, απουσία του. Απούσα όμως, είναι και η μάνα τους, την οποία προσπαθεί να αναπληρώσει η γκουβερνάντα τους, όσο θα ζει.

Τα δύο παιδιά, στην αγωνία τους να 'χουν, δική τους, την μάνα τους, που θα ήθελαν να έχουν και δεν την είχαν, ανακαλύπτουν, στο σπίτι τους ή και όχι, τον σφετεριστή της αποκλειστικότητάς της, οικογενειακό, φίλο της. Οικογενειακός, μέχρι να προκύψει προσωπικός, και φίλος, μέχρι να προκύψει εραστής. Η μητέρα τους τα απαρνιέται, για χάρη του. Εκείνα θα την μισήσουν, γι' αυτό. Και το μίσος τους δεν θα είναι γι' αυτόν, όπως θα ήταν το μίσος του αγοριού παιδιού προς τον πατέρα, αντραστική της μάνας του, ουδέ, καν, γι' αυτόν και γι' αυτήν, αλλά μόνο γι' αυτήν, καθώς δεν είναι εκείνος, που την υψήρπασε από την αγκαλιά τους, αλλά, τουλάχιστον, στα μάτια τους, είναι εκείνη, που το επεδίωξε να γίνει έτσι και το κατάφερε.

Στα μάτια του Γιούγκερμαν, είναι και θα είναι, για μια ζωή, μια ασυνείδητη ερωτομανής. Όσο εκείνη, με τον τρόπο της, τον αρνείται, τόσοσόν αυτός την θέλει, παθιασμένα, δική του, και δεν την έχει, όχι, τόσοσόν, επειδή ο «αντραστής» του τον εμποδίζει, σ' αυτό, όσο γιατί η ίδια η μάνα του τον παραπετάει, για τον φίλο της. Ο Γιούγκερμαν συγκρίνει την έλξη, που αποπνέει ο φίλος της μάνας του, σ' αυτήν, με την δική του ανημποριά του μικρού παιδιού. Αισθάνεται ανεπαρκής. Ζει με την αμφιβολία του αντρισμού του, αφού δεν μπορεί, με τίποτα, να υπερκεράσει τον αντρισμό του φίλου της μάνας του, με τον οποίο και εκείνος, έναντι αυτού, την κερδίζει.

Αυτό τον οδηγεί σε μια συνεχή αναζήτηση ερωτικών συντρόφων, για να σιγουρευτεί, ότι δεν είναι, όντως, ο ανεπαρκής, που νομίζει, αλλά, φυσικά, καθώς μεγαλώνει, όχι, πλέον, για να κερδίσει την μάνα του, από τον φίλο της, αφού αυτό είναι κάτι σαν τετελεσμένο γεγονός, γι' αυτόν, περίπου μη αναστρέψιμο, σχεδόν αδύνατο να μπορέσει να το αλλάξει, πια, αλλά για να μπορέσει ο ίδιος να αντεπεξέλθει, ερωτικά, στην ζωή του, καθώς έχει τις αμφιβολίες του, που η απόρριψη, από την μάνα του, του τις προκάλεσε, ότι θα καταφέρει, ποτέ, να κερδίσει γυναίκα, κάτι που τον κάνει να ψάχνεται και να ψάχνει την γυναίκα, στην οποία θα αποδειχτεί, ερωτικά, επαρκής. Ο ίδιος είναι, που αναγκάζεται να παραδεχτεί, πως, ότι κάνει, το κάνει για να σιγουρευτεί, ως προς αυτό.

Οι αμφιβολίες αυτές δεν είναι, απλά, νοητικό γεγονός, αλλά έχουν το βιοχημικό τους έρεισμα. Υφίσταται μια κρυφή πολιορκία, από τα θηλυκά του φυλοορμονικά ποσοστά, ίσως παραπάνω από τα φυσιολογικά επίπεδα ενός μέσου άνδρος, τα οποία ίσως να μην ήταν της φύσης του, αλλά, καθώς οι ορμόνες δεν είναι κάτι, που το έχει ο καθένας και η καθεμιά σταθερό, αλλά αυξομειώνεται, ανάλογα με τις συνθήκες, στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα, να του αυξήθηκαν, από τις υποβιβαστικές, αν όχι στην πραγματικότητα, στην φαντασία του, τουλάχιστον, τέτοιες συνθήκες του περιβάλλοντος, στο οποίο ζούσε. Αυτή η πολιορκία τον κάνει, αντιδραστικά, ερωτομανή, στον αγώνα του να αποδείξει, στον εαυτό του, βέβαια, πριν απ' όλους, την σχετική του επάρκεια.

Το επιφανινόμενο αυτό, σε έναν ερωτομανή άνδρα, είναι, εξάπαντος, απόρροια του συνδυασμού φυλοορμονών του φύλου του με περίσσεια τέτοιων θηλυκών ορμονών, που είναι φυσιολογικό να υπάρχουν και, έτσι κι αλλιώς, υπάρχουν, σε κάποιο ποσοστό, στον άνδρα, όπως και, αντίστροφα, συνδυασμού θηλεορμονών και αρρενοορμονών, στην γυναίκα, που, επίσης, είναι φυσιολογικό να υπάρχουν, στην γυναίκα. Το ποια φυλοορμονικά ποσοστά θα επικρατήσουν είναι θέμα αυτού του συνδυασμού, σε σύμπλεξη με τα ερεθίσματα του περιβάλλοντος, μέσα στο κοινωνικό πλαίσιο, όπου το άτομο. Στον άνδρα, τα θηλυκά ποσοστά είναι, φυσιολογικά, ακόμα και μη καταστάσεις τέτοιες, περίεργες, να μην τα είχαν αυξήσει, περισσότερο απ' όσο το αρσενικά στην γυναίκα. Είναι θέμα, καθαρά, χρωμοσωμικού μωσαϊκού, πηγής των ορμονών του φύλου, που είναι η γέφυρα επικοινωνίας με τον εγκέφαλο, για την όποια μας, στην κυριολεξία, την όποια μας, συμπεριφορά.

Φυσικά, τα οικεία του καθενός μας φυλοορμονικά ποσοστά, ως μέσα στην έδρα τους, φαίνεται, ότι, αν, όντως, η ύπαρξη των αλλογενών (του άλλου φύλου) δεν είναι, ανησυχητικά, μεγάλη, μπορούν και επικρατούν, πλην, αν, όντως, αυτό το τελευταίο συμβαίνει, ίσα – ίσα, για να μην εκφραστούν, ευθέως, τα αλλογενή τέτοια ποσοστά, τα οποία, οπότε, προτιμούν, αφού δεν το μπορούν, ευθέως, να εκφραστούν, διά της πλαγίας οδού, με τρόπους, δηλαδή, εντελώς περίεργους, οφθαλμοφανώς, τουλάχιστον, κοινωνικά, παραδεκτούς, μη παρεξηγήσιμους, από τον πολύν κόσμο, αλλά και από τον ερωτικό μας στόχο, τρόπους, που, μόνον, ένας ειδικός, που και αυτός ο ειδικός να έχει, πέραν της σχετικής, βαθιάς, γνώσης, οπωσδήποτε, το θάρρος, να τα διυδεί, μπορεί να διαγνώσει την μορφή και τον σκοπό τους.

Στην προσπάθειά τους, τόσοσόν ο άντρας, περισσότερο, όσο και η γυναίκα, λιγότερο, να ανταποκριθούν, καλύτερα, στον ρόλο του φύλου τους, απέναντι του ερωτικού στόχου τους, θεώνται ως τρίτοι την ερωτική σκηνη τους με αυτόν, για να στηρίζουν την συνειδητή πλευρά, αυτήν του οικείου φύλου τους, που την αντιμάχεται η ασυνείδητη, εναντίον της, ώση του αλλόφυλου ορμονικού υλικού, που τους σπρώχνει, την ώρα αυτή, να ταυτίζονται, όχι με το ίδιο τους το φύλο, αλλά με το άλλο

φύλο. Φαίνεται αυτό από την ερωτική διέγερση, που έρχεται μετά από θέαση ερωτικών σκηνών, στις οποίες ο θεατής δείχνει, να, εξωτερικά, να ταυτίζεται με το ίδιο φύλο του, αλλά έχει ερευνητικά ευρεθεί ότι ταυτίζεται με τον παρτεναίρ, όχι του ίδιου, αλλά του αντίθετου φύλου.

Από έφηβος, ο Γιούγκερμαν φλέγεται, από τον καημό ν' ανοίξει πανσιόν, κακόφημο σπίτι, δικό του πορνείο, όπου θα 'χει άπλετο χρόνο, να «ζει», με την φαντασία του, θεώμενος, με την φαντασία του, τις αντίστοιχες σκηνές, ταυτιζόμενος, κατά τα (παράδοξα, για τους πολλούς, που δεν γνωρίζουν την κρυφή ψυχική μας πλευρά, παραμένοντας στο επιφανόμενο) σχετικά, ερευνητικά, βιοψυχολογικά, ευρήματα, λόγω της ιδιοσυστασίας του, που, με τον καιρό, μέσα σε εκείνο το, αρρωστημένο, οικογενειακό περιβάλλον του, απέκτησε, με το υποβόσκον θηλυκό, και με το αρσενικό, σε αντιστάθμιση, να θεραπεύει. Στο παρουσιαστικό ενός άντρα άκρατα ερωτομανή άντρα, τόσο σε πλήθος ερωτικών στόχων, όσο και σε ένταση πόθου, υφέρπει η επιφανόμενη προσπάθεια του ανδρός να κρύψει, από τον εαυτό του, τον ίδιο, τον φόβο, ότι δεν θα τα καταφέρει, με κανέναν, από τους στόχους αυτούς, όχι, τόσο, λόγω δικής του ανεπάρκειας, όσον λόγω ανάμνησης της απόρριψής του, από την πρώτη και καθοριστική γυναίκα της ζωής του, την μάνα του.

Πράγματι. Στις πολλές γυναίκες, ψάχνει αυτή, που θα τον κάνει να αναπληρώσει την αγάπη της μάνας του, που του έλειψε τόσο πολύ. Στα μάτια του, ακόμα, και τώρα, την μάνα του την μοιράζεται με άλλους άντρες, και αυτός την ήθελε, όχι, βέβαια, ερωτικά, αλλά «ερωτικά», και, ασυνείδητα, την θέλει, ακόμα, δική του και (φίλους δεν έκανε, ακριβώς, γι' αυτό, μην την χάσει, από εκείνους) μόνος. Μια ζωή, αγωνίζεται να 'βρεί μια άλλη γυναίκα, στην θέση της, και να αποδείξει, ότι αυτός είναι ο ιδανικός άντρας της ζωής της, της γυναίκας αυτής, που θα υποκαταστήσει την μάνα του, την οποία και, έτσι, μόνον έτσι, τελικά, θα αποκτήσει. Στόχος, υψηλός, δύσκολος, τα μάλιστα επώδυνος, που, όμως, πρέπει να επιτευχθεί, πάση θυσία.

Έτσι, όλη του η δραστηριότητα διοχετεύεται σ' αυτό τον σκοπό. Θα κάνει τα πάντα, για να αποδείξει ότι είναι ο άνδρας, ο επαρκής, ο μόνος επαρκής. Κάπου, όμως, ανακαλύπτει, ότι του είναι αδύνατον να το πετύχει και ο αντρισμός του μένει μετέωρος, 'μπρός στα μάτια του. Την ανικανότητά του να πετύχει τον στόχο του αυτόν την διαλύει, από το οπτικό του πεδίο, αλλά και από τον κοινωνικό του περίγυρο, με ό,τι, στις ανδροκρατούμενες κοινωνίες, τουλάχιστον, πράγματι, έχουμε μάθει να διακρίνουμε: τάση για επιβολή, όπως αυτή εκδηλώνεται, τουλάχιστον στις κοινωνίες αυτές, ανέκαθεν, με, οπωσδήποτε, ενεργητικά στοιχεία του χαρακτήρα, όπως το θάρρος, η δύναμη, η υπερηφάνεια, η επίτευξη, ιδιαίτερα απέναντι των γυναικών, νικών, η απόκτηση αξιωμάτων, τιμών, τίτλων, η άρνηση κάθε «γυναικείας», με την έννοια του υπάκουου, υπηρετικού, υποταγμένου, τάσης κ.λπ., με μια διαρκή πάλη, για προσωπική υπεροχή, που θεωρείται «ανδρικό» να την πετύχουμε.

Το άγχος του, για κυριαρχία, συνώνυμο του ανδρισμού, είναι φανερό. Ο κόσμος γίνεται εύκολο υποχείριό του. Παιδί του Βορρά, ο βοράς, με όλους τους βοριάδες είναι μέσα του. Με μια ζωή γεμάτη κραιπάλες, εμπορία ναρκωτικών, κλεψιές και ληλασίες, και με τον ήσκιο του ανθρώπου, που σκότωσε, καταποδών, πιάνει Πειραιά, αποφασισμένος, για όλα, προκειμένου να αποκτήσει το χρήμα, που του χρειάζεται, για να συνεχίσει την έκλυτή του ζωή. Όσο, γι' αυτό, έχει τις ικανότητες! Αδίσταχτος, ριψοκίνδυνος, ρηξικέλευθος. Ζωτικότητα ανεξάντλητη. Κυριολεκτικά, σαρώνει τα πάντα, γύρω του. Τα καταφέρνει, ωσάν να τον αποζητούν! Είναι ωραίος, γοητευτικός, ελκτικός. Τι άλλο ή πόσα άλλα του χρειάζονται, για να κατακτήσει, κατά πός θέλει, τον κόσμο;

Βασίλης Κάρλοβιτς Γιούγκερμαν. Ένας πρόσφυγας. Νόθος γιος μιας αστής, από την χώρα των πολλών λιμνών, μια ζωή διερωτάται, ασυνείδητα, αν δεν είναι της μάνας του οι εκφυλιστικές καταβολές και του τυχοδιώκτη αλκοολικού πατέρα του τα βαριά χνάτα, που, είτε έτσι είτε αλλιώς, κουβαλάει, μέσα του. Είναι η ίδια αυτή νοσηρή του κληρονομικότητα, που τον κάνει έναν χαρακτήρα ύπουλο και κακό, ειδεχθή, στα πιο πολλά σημεία του, και, ασφαλώς, απεχθή. Το ύποπτο αυτό παρελθόν δεν γίνεται παρά να τον κατευθύνει, τόσο πιστά, που ο Γιούγκερμαν δεν θα έχει αφήσει, στην Ρωσία, παρά, μόνον, την ιδιότητα του ήλιου του ρωσικού στρατού. Όλα τα μετά, όπως μας τα έχει ζωγραφίσει, στην ομώνυμη μυθιστορία του, ο Καραγάτσης.

Το πλήρες κείμενο της εργασίας αυτής, που, εδώ [ως pdf, εκ παραλλήλου, ανοιχτό, απαντητικό, στην, προς τούτο, προσκλητήρια, ηλεκτρονική, επιστολή, ηλεκτρονικό, επίσης, κείμενο, προς την αποστολέα της, αλλά και προς τα άλλα μέλη, της συγκεκριμένης, της εργασίας αυτής, υποομάδας (Θεοδώρα Ευ. Παπαδημητρίου, Ευριπίδη Κ. Δημουλά, Έλλη Κ. Βέλλιου και Ολυμπία Καλαμπαλίκη), όπως και, άλλως, στους συνεργάτες της Δημήτριο Γ. Λιόβα και Νικόλαο Ευ. Ζαρκαδούλα, και άλλους, από τους οποίους έχει, ήδη, ζητηθεί, 4.12.2018], κατόπιν της εισελθούσας (3.4.2018), ηλεκτρονικής, επιστολής, η οποία καταχωρείται στην αρχή του corpus, ως εδώ, παρουσίασε ο Κώστας Β. Δημουλάς, σε αναπλήρωση της εντεταλμένης, από την ευρύτερη, ήδη, πολυπληθή, ανοιχτή, χωρίς καμιά, απολύτως, υποχρέωση, πέραν του σεβασμού του Καταστατικού της, διεπιστημονική Ομάδα Εργασίας Ψυχοβιοαναλυτικής Έρευνας «έκ τῶν ὑστέρων», ύστερα από, εν ολομεία, διαδικτυακή συζήτηση, κατόπιν εκδηλωθείσας, σε πρόσκληση, από τον Συντονιστή της Ομάδας, που και, από πάμπολλων ετών, την εδημιούργησε και, του λοιπού, διαδικτυακά, συντονίζει, εκδήλωσης, ως προς αυτό, ενδιαφέροντος, επιθυμίας της, να το κάνει, με την βιβλιογραφία του, όπως και με την βιβλιογραφία μέρους της παρενθεμένης έρευνας του Συντονιστή, παρουσιασθείσας, ήδη, σε Πανελλήνια και διεθνή, Συνέδρια, κατοχυρωμένο, ήδη, ως τμήματα, σε εφημερίδες, περιοδικά και Πρακτικά Συνεδρίων, θα είναι στην διάθεση, οσονούπω, του αναγνώστη, στο τεύχος (σς 200), το αφιερωμένο στον Γιούγκερμαν του Καραγάτση, της, υπ' αυτήν, μονοθεματικής μηνιαίας περιοδικής σειράς «Η Ψυχοβιοπαθολογία στην Ιστορία», που ετοιμάζεται, για όταν αρχίσει να κυκλοφορείται αυτή.

τελικός συντάκτης κειμένου

Κώστας Β. Δημουλάς

Κώστας Β. Δημουλάς

Φιλολόγος - Νομοπολιτικός - Θεολόγος

Ψυχολόγος

(Φιλοσοφίας - Παιδαγωγικής - Ψυχολογίας / Ψυχολογίας, [Πειραματικής, Γνωστικής, Εξελικτικής, Σχολικής] και Κοινωνικής - Κλινικής Ψυχολογίας)
Msc [Ψυχοανάλυσης και] Κοινωνικής - Κλινικής / Κλινικής Ψυχολογίας
δρ (I.K.Y.) [Κλινικής Παιδονευροψυχολογίας και] Ψυχιατρικής Κλινικής Ψυχολογίας
Ερευνητής Βιοψυχοανάλυσης

επί τιμή Α΄ Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων

πρ. Αναπληρωτής Διευθυντής Περιφερειακού Επιμορφωτικού Κέντρου Εκπαιδευτικών Θεσσαλίας

e-mail: dimoulask@yahoo.gr

facebook Κώστας Δημουλάς (Konstantinos Dimoulas)

Κώστας Δημουλάς: <https://www.linkedin.com/psettings/phone>

Κώστας Δημουλάς: <https://twitter.com/dimoulaskEuThe?lang=el> (@dimoulaskEuThe)

Blog: psychobiopath>Hist (<http://cms.psychobio.webnode.gr>)

Τριανταφύλλου 5, 41221 Λάρισα

2410550160, (2352043670), 6956001229, (6956001231)

